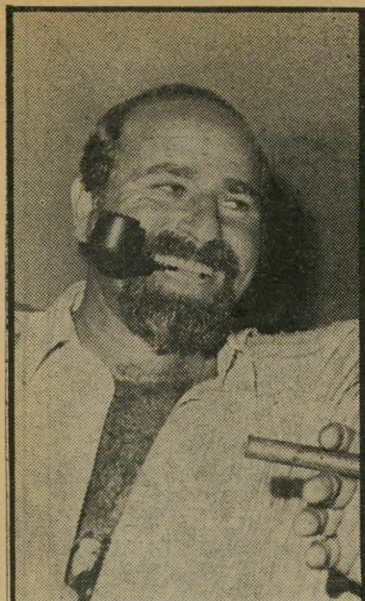

רחל מרחלת על כל העולם

פגישה

מחזור

פגישה שיגרנית במלון ציזאר פאלאס בלאס-ווגאס. איש עם זקנון צרוד במיטת דרון. פתאום נפתחת דלת ויוצא ממנה גבר בריא גוף אבל קרח. המבטים מצטל-בים. התאים האפורים מתחילים לעבוד. "הלו טלי!" קורא המזוקן לעבר הקרח. "הלו מייק!" משיב הקרח למוזקן. ככה, כמו שני בני-חמותה רגילים. נפגשו לפני שבעים טרי ("קוג'אק") סאבאלאס ומי אם לא מייק סטורובצקי.

מאז הופיע אצל ירון לונרון בטלוויזיה, הספיק מייק לעשות קפיצה קטנה לארצות הברית. היתה לו סיבה טובה לכך. אשתו החוקית נפגעה בתאונת-דרכים, ומאז היא מארשפת זה הודשים בבית-חולים. אז בין ביקור אחד לשני בבית-חולים יצא מייק לבקר אצל ידידים בלאס-ווגאס. נכון שהוא לא תכנן לפגוש דווקא את טלי שם, אבל ככה זה יצא.

עכשיו, שלא תחשבו שמייק מכיר את טלי רק מזמן שזה התפרסם, אנחנו ידידים עוד מהתקופה שהתגוררתי בלונדון וסא-באלאס היה מחוסר עבודה והסתובב בבא-רים, מעיד מייק על עצמו. "הייתי מזמן אותו מפעם לפעם לדרייב", וסאבאלאס לא שכן לו את זה גם כשעלה לגדולה.

וככה ירשבים שניים מהאנשים המפור-סמים ביותר בעולם בבריכת הציזאר פאלאס, מגלגלים שיחה ומעיינים בעיתון לראות מה התחדש. "מה באמת קורה אצלכם שם בישראל?" מתעניין קוג'אק, "איזו מין מדינה אתם? אם השוטרים אצלכם הם הגנבים או מי הגנבים?"

"מהכים לך, שתבוא להשליט קצת סדר", משיב לו מייק בבדיחה.

"זה דווקא רעיון", קופץ טלי על התצ' עה. "למה שלא אעשה סידרה בישראל?!"

קרב הכוסיות

ערב ראש-השנה החליט בכר למתוח את יריבו. כאשר נפגשו השניים במסיבה ושילנסקי הזמין את בכר לסיבוב נוסף, ביקש ממנו העיתונאי לדחות מעט את ההתמודדות. הוא רק ראשון לזירת הקרב, הלא הוא הביסטרו בודגה, ולחש משהו על אוזנו של בעל המקום. אחר-כך נעלם, חזר כעבור שעה קצרה בלוויית היריב הנצחי שלו.

הקרב הגדול החל על בקבוק של וודקה, כשעל כל כוסית של שילנסקי חייב גם בכר ללגום כוסית אחת. אחר-כך עברו השניים לויסקי, כשהמצלרים חשים אל-י הם כדי למלא בכל פעם את הכוסות מחדש. בקיצור, הקרב הסתיים הפעם בר הפתעה מרעישת. ח"כ שילנסקי הרים ידיים ונכנע, ואילו בכר נשאר טרי ורענן כאילו שתה כל הזמן רק חלב ומיץ עגבניות.

זה לא היה רחוק מזה. בהתאם למה שנקבע מראש בין בכר לבין בעל הביסטרו, הכילו הכוסיות שהוגשו לו רק מים וקרח בתוספת קצת צבע לקישוט. וכך נאלץ העיתונאי הכחוש לתמוך בח"כ בדרך אל מכוניתו.

אבל אם חשב בכר שהניצחון שלו סור פית, הוא טעה טעות מרה. בדרך לבתיים חזו השניים קלות בפונדק כדי להשיב את נפשם במיני תיקרובת. מול הבקבוקים שניצבו מולם הם פשוט לא יכלו לעמוד בפני הפיתוי. רוח הקרב התפעמה שוב בקרב הח"כ, ודוא הזמן את העיתונאי לסיבוב נוסף. הפעם נאלץ אהרליה לשתות משקה אמיתי, ואני לא צריכה לספר לכם מי היה המנצח.

אלא שבכר מצא מיפלט מפני התבוסה. הוא גילה לשילנסקי כי מורת הקרב הי' חדשה שלאם מזכרים גם "דבר אחר". "אזי ואביו!" נבהל שילנסקי, וכדי שלא להיכשל בכך עבירה ביקש לעזוב את המקום מיד. כך הסתיים הקרב הגדול מבלי שהוכרע. עד לסיבוב הבא.

מה כבר יכול להיות משותף בין בן המישפחה הלוחמת, ח"כ חרות גאה וזקוף? קומה כמו רב שילנסקי ובין עיתונאי שמאלני, עוכרי-ישראל ואוהד אש"ף כמו אהרון בכר?

תתפלא, אבל יש. למרות כל חילוקי הדיעות בין השניים, הרעיוניים והאחרים, הם מוכנים להסכים, למשל, שאין כטיפה המרה לשיפור מצב-הרוח. לעומת זאת לא שוררת ביניהם הסכמה בשאלה מי יכול להריק לתוכו כמויות יותר גדולות של אלכוהול. על רקע זה כבר נערכו בין השניים מיספר תחרויות. שילנסקי היה תמיד המנצח, וזה לא דבר של מה בכך כשמדובר במתחרה כמו אהרליה בכר.

סבא

אופיר

הייתם מאמינים על בחור צעיר כמו שייקה אופיר שהוא כבר סבא? ובכן, מהשבע שעבר הוא באמת כזה. איך הופכים לסבא כשיש בבית רעייה צעירה כמו אשתו ליריה? זה קצת מסובך, אבל ניתן להסבר, עם קצת מאמץ.

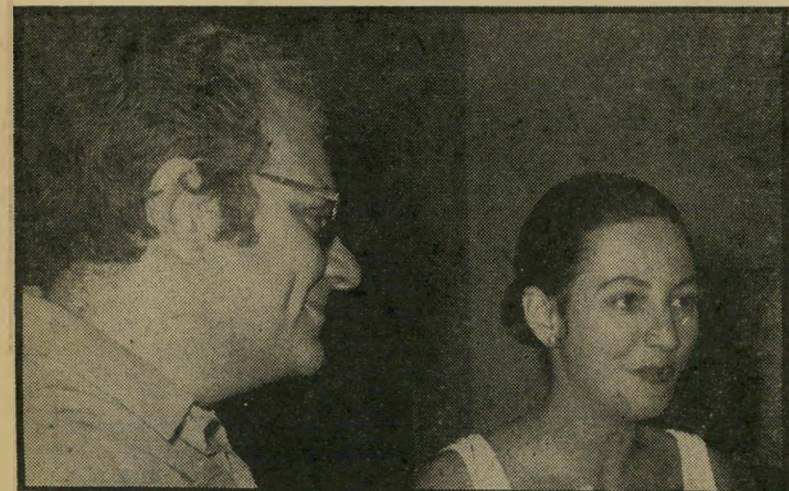
ובכן, בימי יעקב, כשייקה היה חבר בלהקה הצבאית של הפלמ"ח הלא היא הציבטרון הזכור לטוב, היה שייקה נשוי לזמרת אהרלה הלוי, בתם של הבמאי משה הלוי והשחקנית לאה רגנית, ממייסדי תיאטרון האוהל. מנישואים אלה נולדו להם, לפני שנפרדו, בן ובת.

בתם של שייקה ואהרלה, עתליה, נישאה לא מכבר לג'רי לואיס. לא זה המצחיק מהקולנוע, אלא מדען צעיר ומבטיח הנושא

האהבה היא חרשת

עשתה לאשתו הראשונה של יעקב בן הרצל בדייק את מה שנירה גל ערשה לה עכשיו. אבל למבקרים יש כנראה היגיון משלהם. הם רואים מה לא בסדר רק אצל האחרים.

בינתיים ממשיכים נירה ובן-הרצל בר דרכם המשותפת. בימים אלה מופיעה נירה עם תזמורת בפראנזו בר של רפי ניצחון. ובעוד היא שרה נראה מדריכה האמנותי יושב עם כוס משקה צמודה ונתנה ערב ערב מוזמרתה של בת טיפוחיה. איך הוא יכול לסבול את הרעש הזה כל לילה, אני לא תופסת. אבל כנראה שהאהבה אינה רק עיוורת, אלא גם חרשת.

יהודית אוריין ויעקב בן-הרצל
50 אלף ל"י בחודש

יעקב בן-הרצל שוב רוכב על הגל. זה אומנם לא גל רדיו, כפי שהיה רגיל, אלא הגל של הזמרת ליריה גל. בקיצור, עסק שעושה גלים.

רק לפני שנה, או משהו כזה, סיפרתי לכם איך שהקשר האמנותי בין השניים, שהתחיל מזה שהשדרן הפך למדריכה האמנותי של הזמרת, השפיע על חי המישפחה שלהם. נירה התגרשה מבעלה ואבי בתה, ירון, ואילו בן-הרצל החל בהליכי הגירושין שלו. אלא שאז דחו השניים כל קשר בין הקשר האמנותי שביניהם לבין גירושיהם. אנחנו חברים מצויינים! הצהירה אז נירה גל, "אבל בין יחסי עבודה הדוקים ועד לחיים משור תפים קיים עדיין מרחק גדול".

מי שלא כל כך האמינה בכך, היתה מבקרת הספרות והקולנוע יהודית אוריין, שבמשך תקופה ממושכת הכינה ביקורת קטלנית על המופע המשותף של בן-הרצל וגל. בשבוע שעבר היא פירסמה סוף סוף את ביקורתה באמצעות בית המשפט המחוזי, ומה אני אגיד לכם? אפילו גמזון הגדול בזמנו לא חיבר ביי קורת כל כך חריפה.

ביקורתה טוענת יהודית אוריין, שהיא אגב, אשתו החוקית של בן-הרצל, כי לפני שנה נטש אותה השדרן הפופולארי ועבר להתגורר עם נירה גל בדירתה שבמערב אביב.

"בשנת 1973", כתבה יהודית, "החל בן-

שייקה אופיר
ניו לדגנית

אותו השם. עתליה ובעלה מתגוררים בלונדון, שם לומד ג'רי ומשתלם באחד המדעים החודשים המכונה סינטיאלוגיה.

והנה, לפני שבע או משהו כזה ילדה עתליה מבן טוב את בנה בכורה, נכד ראשון לפנטומימאי הנודע ביותר בארץ.

והנכד הזה יכול להתגאות לא רק בסבא כמו שייקה אופיר אלא גם בסבתא-רבא, כמו לאה דגנית, שהיא בעלת מרץ בלתי-גדלה. תיאטרון האוהל, שעל במתו הופיעה שנים רבות אומנם נסגר, ולאה דגנית חדלה לשחק, אבל היא לא הפסיקה ליצור.